

Roman, 13 let, 7. ročník ZŠ

Rodina

Chlapec se narodil v roce 1999 a žije v neúplné rodině s matkou (35 let) a mladším bratrem (11 let). O otci nejsou žádné informace. Matka studovala kombinovanou formu vysokou školu. Má psychické problémy, které se snaží léčit. Mladší bratr chodí na stejnou školu, má také výrazné problémy s chováním.

Matka se školou spolupracuje, ale při výchově dětí není příliš důsledná. Škola ho opakovaně posílala na vyšetření ohledně poruch chování - nedostavili se k němu.

Emocionální složka osobnosti

Roman má neadekvátní reakce na podněty, na pokyny ke školní práci reaguje většinou negativně. Má slabou vůli k plnění povinností. Lehce se nechá zlákat jiným podnětem, je málo odolný vůči aktuálním prožitkům.

Do školy si často nosí nějaké hračky, nebo na nich pracuje i ve vyučování (pracoval na jakémsi komiksu) a vytváří si tak svůj vlastní svět, svět různých příšerek, kde pro učení není místo. Často pak mluví pozměněným hlasem.

Sociální složka osobnosti

K učitelčným pokynům k práci se staví velmi negativně, nebere ji jako autoritu. Autoritou mu není ani jeho matka, v rodině chyběl i otcovský model, vzor.

Své odmítavé chování úspěšně aplikuje s cílem vyhnout se veškeré školní práci a zátěži s tím spojenou. Jde cestou nejmenšího odporu. V rámci montessoriovské pedagogiky nejsou dostupné žádné represivní prostředky, které by k činnosti Romana přiměly, počítá se zde hlavně s vnitřní aktivitou a motivací dětí. Třídní kolektiv ho sice nevyklučoval, ale jeho vyrušování zvláště dívkám vadilo.

Romana zajímaly a bavily především počítačové hry, připadalo mi jakoby žil ve svém virtuálním světě.

Škola

Chování Romana je velmi problematické, nerespektuje téměř žádné pokyny. Neodevzdává uložené úkoly. Třídní učitelka nemá příliš podkladů k jeho hodnocení. Na chvíli vždy pomůže vyhrůžka, že bude přeložen do jiné třídy. Pak se ale opět

vrací k nicedělání. Většinu času vyučování tráví vykládáním a rušením ostatních žáků, nebo malováním a vytvářením fantaskních projektů.

S učením mívá obrovské potíže, protože neovládá základní učivo. Selhával, když se má zaměřit na detaily. Při školní práci dělá chyby z nepozornosti. Má potíže udržet pozornost při úkolech nebo při hře. Stále si při vyučování s něčím hraje. Neřídí se instrukcemi a nedaří se mu dokončovat zadané úkoly. Má potíže s organizováním svých úkolů a činností. Vyhýbá se úkolům, které vyžadují soustředěné mentální úsilí. Snadno se nechá rozptýlit nebo vyrušit od úkolu nebo aktivity. Často přerušuje ostatní a vměšuje se mezi ně.

U Romana je patrná nízká motivaci k učení, z které následně vyplývají velké komplikace v procesu učení, protože mu chybí základní vědomosti. Jeho špatné studijní výsledky zřejmě znamenají počátek začarovaného kruhu neúspěchu. Práci odmítá, protože mu to stejně nejde. Romanovo chování začalo být i na druhém stupni velmi problematické. Objevování se často stížnosti od různých učitelek. Ty kontaktovaly i jeho třídní učitelku z prvního stupně, aby se o něm dozvěděly více informací. Problémy v chování lze v různé intenzitě pozorovat již 3 roky. Vyšetřen ohledně poruch chování zatím nebyl.